

[Sigsgaard.]

ganske uden betingelser. Må jeg spørge: hvis er egentlig den suverænitet, som regeringen vil afgive? Man skulle tro, den var regeringens, siden regeringen uden videre giver sig til at forhandle om at afgive den. Men egentlig er suveræniteten vel befolkningens, den er bare ikke blevet spurgt. Den skal måske heller ikke spørges? Man skulle næsten tro, når man forhandler på den måde, at det var befolkningen, der var til for regeringens skyld og ikke omvendt. Eller måske er den foragt for folks meninger, som regeringens handlemåde er udtryk for, kun et tegn på, at danskerne allerede har mistet meget af deres suverænitet til kapitalen og dens politiske repræsentanter.

Færingerne og grønlænderne behandles i ganske særlig grad fra oven og nedefter. Medlemskab af EEC kan betyde, at medlemslandenes fiskere helt kan ødelægge Færøernes og Grønlands eksistensgrundlag. Alligevel hedder det i et notat fra udenrigsministeriet, at man ikke vil forhandle med færøske og grønlandske myndigheder, før man med EEC har opnået klarhed over, hvordan problemerne kan løses. Det er jo en fremgangsmåde i bedste kolonimagtstil.

Valget på Færøerne forleden viste, at modstanderne af EEC gik frem. Tidligere har landsstyret ønsket Færøerne frigjort fra NATO. Det er ikke ret længe siden, men jeg tror ikke, der er nævnt et ord om det her i folketinget, jeg tror ikke, der er foretaget noget, jeg ved det ikke. Færøerne har altså ønsket at komme ud af NATO, men det, at man ikke har gjort noget, betyder det, at Færøerne skal blive i NATO imod deres vilje? Betyder det, at Færøerne og Grønland eventuelt også skal ind i EEC mod deres vilje?

Den konservative ordfører sagde, at der ikke ville blive truffet beslutning om EEC, før befolkningen var ordentligt orienteret. Den socialdemokratiske ordfører tilrådede regeringen at lade åbenhed over for befolkningen gå forud for taktiske forhandlingshensyn, og det ville jo unægtelig være en helt ny stil i dansk politik. Jeg er enig i, hvad hr. Ivar Nørgaard sagde, men hvorfor godkender socialdemokratiet da, at en lang række oplysninger om markedsspørgsmål kun gives til markedsudvalget og til det udenrigspolitiske nævn?

I sidste uge efterlyste et af tingets medlemmer, hr. Kai Moltke, dokumenterne om sikkerhedspolitik i relation til EEC. Udenrigsministeren nægtede at give folketingets medlemmer fuld besked og henviste til det udenrigspolitiske nævn, hvor som bekendt ikke alle partier er repræsenteret, og hvor medlemmerne i mange sager er pålagt tavshedspligt. Den samme horrible blæsen på folketinget oplevede vi, da jeg under åbningsdebatten henstillede, at tinget orienteres, før regeringen går ind på at yde større bidrag til de amerikanske styrker i Europa, for nu at nævne et andet eksempel. Det nægtede statsministeren. Han ville orientere udenrigsnævnet, og dermed er folketinget orienteret, sagde han. Jeg kan betro regeringen, at VS ikke fra noget medlem i udenrigsnævnet får hvisket i øret, hvad der foregår dér. Vi står altså uden den viden, og jeg vil tro, mange af tingets medlemmer står uden den viden, som nævnets medlemmer har, når f. eks. tilslutningen til EEC skal afgøres. Er det demokratisk? Jeg synes, det er galt nok, at mange mennesker her i landet ikke har nogen chance for at finde ud af, hvad det med EEC egentlig er for noget, men der er medlemmer her i tinget, der er mange medlemmer, som heller ikke har denne mulighed. Sådan er demokratiet, det, man kalder demokrati, hos os. Viser det i grunden ikke også, hvad de gamle partier regner folketinget for? Det er ikke her, de egentlige afgørelser skal træffes. Man kan gøre meget gennem pressemonopolet og valgloven for at forhindre, at virkelige oppositionspartier kommer ind i folketinget, og det gør man. Sker ulykken så, at de alligevel kommer ind, kan man sørge for, at de ikke får ordentlig besked om, hvad der foregår, og det gør man også.

De gamle partier har allerede længe været i gang med at liste Danmark ind i fællesmarkedet. Harmoniseringen af skattereglerne har stået på i mange år, og på det radikale landsmøde lod statsministeren forstå, at dyrtidsreguleringen nok ikke kunne opretholdes i fællesmarkedet. Her har vi altså en af grundene til, at regeringen vil have den dyrtidsregulering væk for enhver pris. Man forbereder i øvrigt også meget omfattende lovændringer. Men folketinget har ikke fået besked, befolkningen har ikke fået besked. Heller ikke i dag sagde ministeren